

РЕШЕНИЕ

№ 3015

гр. София, 04.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 45 състав,
в публично заседание на 26.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгени Стоянов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **1389** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 172, ал. 5 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба от М. Д. П., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], [улица], чрез пълномощника си адв. К. Ч. – САК – със съдебен адрес: [населено място], [улица], срещу Заповед № 271 / 29.01.2022 г. за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, б. „б“ от Закона за движение по пътищата (ЗДвП), издадена от младши автоконтролър в първа група, първи сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с която на М. П. на основание чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП е приложена принудителна административна мярка временно отнемане на свидетелство за управление на МПС №[ЕИК].

В жалбата е посочено, че оспорената заповед е неправилна и незаконосъобразна. Твърди се, че заповедта е незаконосъобразна, като издадена в нарушение на материалния и процесуалния закон, и при допуснати съществени процесуални нарушения. Изложената заповед съдържа противоречие между изложените мотиви и административното разпореждане. Не е спазена установената форма на административния акт. Не е посочена датата на извършеното нарушение. Не е посочено дали е издаден талон за медицинско изследване.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява. Явява се упълномощеният от него процесуален представител - адв. Ч.. Счита, че обжалваната заповед трябва да бъде отменена. Претендира направените по делото разноси, за които представя списък по

чл. 80 ГПК.

Ответникът - младши автоконтрольор в 01 група, 02 сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, редовно призван, не се явява в съдебно заседание.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител за участие в съдебното заседание.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

При извършена полицейска проверка е установено, че на 29.01.2022 г. в 00:10 ч. в [населено място], по [улица]с посока на движение към [улица]управлява лек автомобил „М.“ 220 CDI с рег. [рег.номер на МПС] собственост на фирма К. 12 Е. на кръстовището с [улица]при наличието на пътен знак Б1 не пропуска и реализира ПТП с движещия се по път с предимство обозначен с пътен знак Б 3 лек автомобил Пежо 308 с рег. [рег.номер на МПС] , като водачът отказва да бъде изпробван с техническо средство „Алкотест Дрегер“ 7510 за употребата на алкохол с фабричен номер 0137.

За така установеното нарушение е издаден АУАН серия ГА акт № 483984 от дата 29.01.2022 г. от младши автоконтрольор при СДВР.

Въз основа на АУАН била издадена Заповед № 271 / 29.01.2022 г. за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП, издадена от младши автоконтрольор в първа група, първи сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР. Със заповедта СУМПС на жалбоподателя е временно отнето до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца.

На 10.02.2022 г. е издадено наказателно постановление на М. Д. П. за извършени нарушения на чл. 6, т. 1 ЗДвП (не съобразява поведението си със пътните знаци и маркировка, ПТП) и чл. 5, ал. 3, т. 1 ЗДвП (управлява МПС с концентрация на алкохол в кръвта над 0, 5 на хиляда до 0, 8 на хиляда включително). Наложена е глоба в общ размер на 700 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от легитимирано лице по чл. 147, ал. 1 от АПК и срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

На основание чл. 172, ал. 1 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, ал. 1, т. 1 от същия закон се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Видно от представената Заповед № 513з-1618 / 26.02.2018 г. на Директора на СДВР (л. 39 от делото), оспореният пред съда акт е издаден от компетентен административен орган. В заповедта е посочено, че компетентност да прилагат ПАМ по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква „а“ и т. 6 от ЗДвП имат държавни служители от отдел „Пътна полиция“ при СДВР – полицейски органи по чл. 142, ал. 1, т. 1 ЗМВР. Заповедта е издадена от директор на СДВР. Съгласно заповед № 81213 – 1524 / 09.12.2016 г. на Министъра на вътрешните работи СДВР е

определена за една от основните структури на МВР, която да осъществява контрол по ЗДвП.

Оспорената заповед отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК. Същата е мотивирана и съдържа фактическите и правните основания, послужили за нейното издаване. Изпълнени са изискванията на чл. 172, ал. 1 от ЗДвП.

При издаване на обжалваната заповед за прилагане на принудителни административни мерки не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила.

Съгласно чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП, водач който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0, 5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване, попада в хипотезата на субект, чието СУМПС следва да бъде временно отнето до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца. Разпоредбата очертава компетентност за административния орган от вида на обвързаната.

Видно от доказателствата по делото на посочената дата 29.01.2022 г. М. П. е отказала да бъде проверена с техническо средство „Алкотест Дрегер“ 7510 за употребата на алкохол с фабричен номер 0137. По делото е приложен талон за изследване № 086709 (л. 25 от делото), от който е видно, че П. отказва да даде проба. Т. е подписан от Е. К. – на длъжност младши автоконтрольор при ОПП – СДВР. На М. П. е връчен талон за медицинско изследване. В протокола (л. 27 от делото) е отбелязано „резултати от предварителна проба за алкохол: отказ“. В протокола за химическо изследване (л. 26 от делото) концентрацията на алкохол в кръвта е определена на 0, 74 %.

По делото не са ангажирани доказателства, оборващи отразените в АУАН факти, поради което съдът счита, че е изпълнена хипотезата на чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП. Административният орган няма право на самостоятелна преценка относно прилагането на предвидената ПАМ, а е длъжен да я приложи, тъй като действа в условията на обвързана компетентност.

Неоснователно е направеното в жалбата възражение, че жалбоподателят е искал да бъде тестван с техническо средство. В хода на съдебното производство не се представени доказателства, че П. е искала да бъде проверена. Не се споделят и доводите в жалбата, че не е отразено дали е извършено медицинско изследване с издадения талон на водача. Беше посочено, че такова изследване е извършено в болница УМБАЛ „Св А.“. По делото е приложено заверено копие на протокол за химическо изследване за определяне концентрацията на алкохол в кръвта (л. 26 от делото). Пробите са взети от лекар на дата 29.01.2022 г.

С оглед на всичко изложено по-горе следва да се приеме, че заповедта е законосъобразна и изцяло съобразена с разпоредбата на чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП. В хода на съдебното производство не се събраха доказателства, които да водят на извод, че административният акт следва да бъде отменен.

Органът е упражнил предоставеното му правомощие в съответствие с целта на чл. 22

от ЗАНН, във връзка с чл. 171 от ЗДвП - да се осигури безопасността на движението по пътищата и да се преустановят административните нарушения от водача, поради което ЗППАМ отговаря и на целта на закона.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София -град, III отделение, 45 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. Д. П., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], [улица], чрез пълномощника си адв. К. Ч. – САК – със съдебен адрес: [населено място], [улица], срещу Заповед № 271 / 29.01.2022 г. за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, б. „б“ от Закона за движение по пътищата (ЗДвП), издадена от младши автоконтрольор в първа група, първи сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с която на М. П. на основание чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП е приложена принудителна административна мярка временно отнемане на свидетелство за управление на МПС №[ЕИК].

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 172, ал. 5 от ЗДвП.

СЪДИЯ: